

den ikke vilde komme Almenheden til gode, saa lader Lovgivningsmagten være med at nedsætte Afgiften. Hvad jeg har villet hævde, var Lovgivningsmagtens frie Raadighed i de kommende 40 Aar paa dette Punkt. Men, som sagt, principiel Uenighed er der ikke mellem den højtærede Ministers og min Opfattelse, og saa maa vi se, om vi kan blive enige gennem Udvalgsbehandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Det forekommer mig ikke, at Lovgivningsmagten ved at vedtage Lovforslaget, som det foreligger, kan siges at være bundet i 40 Aar til ikke at foretage nogen Nedsættelse af Afgiften. Den er egentlig kun bundet til ikke at foretage nogen Forhøjelse i de 40 Aar, thi ihvorvel det er en Kontrakt, som er indgaaet mellem to Parter, hvoraf Staten er den ene og Selskabet den anden, kan jeg dog ikke tænke mig, at man fra Selskabet vilde møde nogen Indvending, hvis man senere fandt Anledning til at vedtage en Lov om Nedsættelse af Afgiften. Og jeg ser heller ikke nogen Hindring for samtidig med eller umiddelbart efter, at der er vedtaget en ny Toldlov, at fremsætte et særskilt Lovforslag derom. Jeg ser derfor egentlig ikke, at der er nogen som helst Nødvendighed for i denne Lov at reservere en saadan Mulighed.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borghjerg: Ved Ministerens sidste Udtalelser, svinder yderligere noget af Forskellen mellem hans og min Opfattelse, og de baner for saa vidt yderligere Vejen for at naa til Enighed. Men det forekommer mig rigtignok, at Lovforslagets Ord gaar imod den Opfattelse, som Ministeren her gjorde gældende. Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) mente ogsaa, at vedtog man dette Lovforslag, kunde man ikke om nogle Aar forandre Loven, og saa vidt jeg forstod det, var det ogsaa det ærede Medlem fra Bogenses (G. Fog-Petersen) Opfattelse. Og dette er ikke blot den naturlige Forstaaelse af Lovforslaget, men det er ogsaa Ministerens egen Forstaaelse. Det fremgaar af den Tale, hvormed Ministeren forelagde dette Lovforslag den 10. November, og hvori han udtrykkelig sagde, at det var „Ministeriets Ønske, at denne Afgift ingen Sinde skulde gaa ned, selv om Toldloven maatte blive

ændret paa dette Punkt“. Der siger Ministeren altsaa netop, at det var Mening, at man vilde sikre Statskassen; man ønskede ikke, at Afgiften skulde gaa ned. Jeg mener derfor fremdeles, at Lovforslaget i hvert Fald trænger til nogen Overvejelse i et Udvalg. Jeg vilde meget nødig gaa med til noget, der kunde binde Lovgivningsmagtens Hænder for saa langt et Tidsrum og paa et saa vigtigt Omraade som Toldloven, hvor de Bestræbelser, vi fra vor Side altid har udfoldet, og, jeg tænker, fremdeles vil udfolde, gaar ud paa at komme saa langt ned med og til sidst ganske bort fra indirekte Beskatning og i saa stor Udstrækning som muligt komme over til direkte Beskatning.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Det, som jeg har villet sige med den omtalte Bemærkning i min Forelæggelsestale, er — hvad ogsaa fremgaar af Lovforslaget —, at Staten selvfølgelig i Forhold til Selskabet er bundet til at overholde denne Afgift gennem de 40 Aar. En Forandring kan altsaa kun ske med Samtykke af Selskabet; heller ikke en Nedsættelse kan, rent formelt betragtet, finde Sted uden dets Samtykke, men en Nægtelse af dette Samtykke er jeg ikke bange for. Men dernæst har jeg ønsket, at Afgiften ikke skulde være afhængig af de Betragtninger, der til enhver Tid maatte blive gjort gældende med Hensyn til Toldloven. Denne Afgifts Størrelse kan godt fastsættes uafhængigt af Toldlovgivningen — og det er altsaa det, der er Lovforslagets Hensigt —, men hvis andre Hensyn eller Samfundshensyn maatte gøre sig gældende, synes jeg, at et Lovforslag derom maatte kunne fremsættes og vedtages. I øvrigt haaber jeg, at vi i Udvalget skal opnaa fuld Enighed i Sagen.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 12te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wiinblad: Naar jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, er det foranlediget af, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) rettede en Kritik mod Ministeriet, fordi det havde stavet „Sverrig“, hvilken Stavemaade efter det ærede Medlems Mening var forkert. Der er flere Maader at stove dette Ord paa, og hvis man vil undersøge, hvad der er den rigtigste Maade, maa man henvende sig til en Autoritet. Jeg har i den Anledning set efter i den